

ואמר רבינו ז"ל בפירוש שבב"ב שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר ואפלו צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוֹעֲמִיָה

חַיִּים זְכוּ

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון ש"פ **שמייני – החדש** תשפ"ד

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

(שמא ל... מדרגה מלאכה באיזה יקרה לפי מדרגתו יקרה)

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונודא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יקרה

לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יקרה

ויקריבו אש זרה

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

אֵשָׁה רִיחַ נִיחוּחַ לָהּ

רקודין של מצוה כגון ששותה יין בשבת ויום טוב או בכתנה של מצוה או בשארי סעודות מצוה. ושותה במדה, וכונתו לשמים – לזכות לשמחת ישראל, לשמח בהשם יתברך אשר בחר בנו מכל העמים וכו'. ונתעורר לשמחה על ידי זה, עד שנמשך השמחה לתוך הרגלין והינו שמרקד מחמת שמחה. על ידי זה מגרש החיצונים הנאחזין ברגלין וממתיק ומבטל כל הדינים וזוכה לקבל כל הברכות. והתלהבות הזאת של הרקודין הוא אשה ריח ניחוח לה. אבל מי שמרקד בהתלהבות היצר הוא בחינת אש זרה, והיין ששתה הוא בחינת יין המשפר שמשם אחיזת החיצונים הם ושלום:

נמצא על ידי רקודין, ששותה יין המשמח, שהם שרש הגבורות שבבינה. ונמשכין למטה בתוך הרגלין, הינו שמרקד, בזה מגרש החיצונים משם, וזאת התלהבות של הרקוד, והוא אשה ריח ניחוח לה. אבל מי שמרקד בהתלהבות היצר, זה נקרא חטא של נדב ואביהוא, שפתוב בהם ויקריבו אש זרה, נדב ואביהוא, הם נצח והוד. והתלהבות שבקדשה, נקרא יין המשמח, שעל ידו נמתקים הבכורות. ואש זרה, נקרא יין המשפר, התלהבות היצר. ושם יש ח"ו אחיזה להחיצונים, אשר לא צוה אותם:

ליקוטי מוהר"ן מא – קיצור ליקוטי מוהר"ן שם

עמוד זה נתרם ע"י הרה"ח ר' יהודה צבי שפירא הי"ו
לרגל שמחת הבר מצוה לבנו דוד שיחי' למזל טוב

טוֹעֲמִיָה

ואת אלה תשקצו מן העוף

פרשת השבוע

תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה צְרִיכָה מְסִירָה

סימני עוף טהור לא נאמרו בתורה, כי העופות הם בבחינת תורה שבעל פה, בחינת משנה, בחינת מט"ט וכו', כי עקר סימני העופות והתנ"ך הוא רק במסורת, מפה אל פה, בחינת תורה שבעל פה כנ"ל, כי אי אפשר לסמוך על הסימנים הכתובים בעופות, כי הם בבחינת תורה שבעל פה שצריכה מסירה מפה אל פה דיקא, כמו שאמרו משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע וכו':

כי אף על פי שמפדש בתורה כל המצוות, עם כל זאת מהתורה בעצמה אין יכולים לידע דבר, כי אם על ידי הצדיקים והחכמים אשר להם נמסרה התורה שבעל פה אשר הם יודעים פרטי כל דבר ודבר איך להתנהג בכל דבר ודבר כפי צרך הברור של אותו דבר. וזה עשה ה' לתברך בכונה ולא באר כל דבר בפרוש בתורה שבכתב, רק צוה לסמוך דיקא על חכמי הדור, כי באמת בכל דור ודור צריכים לברר ברורים חדשים עד ביאת משיח פמובא. וברור כל דבר אי אפשר כי אם על ידי הצדיקים שהם חכמי הדור, אשר הם כבר דחו הרע לגמרי כנ"ל, אבל אנשים אחרים אשר עדין לא דחו הרע לגמרי והם פעם כשר וכו' אין להם כח לברר כנ"ל. ואפלו על ידי התורה אין בידם כח לברר, כי זכה נעשה לו סם חיים, לא זכה נעשה לו סם המות, ח"ו, ועל כן בלעדי הצדיקים האמתיים שבכל דור ודור אין אנו יכולים להרים ידינו ורגלינו לעשות איזה דבר בכשרות, כי אין אנו מבינים דרכי התורה כלל כי אם על ידי הצדיק האמת, כי לא זכה וכו' כנ"ל, מאחר שעדין לא זכינו לדחות הרע לגמרי וכו' כנ"ל.

ועל כן אמרו רז"ל, עם הארץ אסור לאכל בשר וכו', ועם הארץ הוא מי שאינו מקשר לצדיקים וחכמים, כמו שאמרו איזהו עם הארץ, אפלו קרא ושנה ולא שמש תלמידי חכמים הרי זה עם הארץ וכו'. וכן בכל דור ודור אנו צריכים לשמש תלמידי חכמים האמתיים שהם צדיקי האמת כדי לידע דעותיהם וסברותיהם איך להתנהג בכל דבר ודבר. ועל ידי זה שאנו מקשרים אל צדיקי האמת, יש בידינו כח לברר וכו':

ליקוטי הלכות סימני עוף טהור א' וב'

ענינא דיומא

טועמיה

ערב ראש חודש ניסן

יום התעוררות אצל אנ"ש

ואני הייתי מוכן אז לנסע בסמוך לאומאן על ערב ראש חודש ניסן בדרבי בכל שנה, והיה בדעתי להתעכב באומן איזה ימים כדי להרבות שם תפלה על ציון רבנו זכרוננו לברכה שיזרה לי דרך האמת ויזפני לבוא לארץ ישראל אבל בבואי לאומאן ונתעכבתי שם עד אחר שבת, אחר כך הכרחתי לחזור לביתי וראיתי שעומדים לפני מניעות עצומות, וקשה לי לבוא לארץ ישראל בעתים הללו ועל כן בבואי לביתי לא דברתי עוד עם רבי יהודה אליעזר מזה, כי ראיתי שלא אסע עוד אחר פסח לניקולאייב וכן היה שנתעכבתי ולא נסעתי אחר פסח, וכל מחשבתי היתה משוטטת מאד בענין הדפוס, והייתי חושב מחשבות רבות בכל פעם איך להעמיד הדפוס ובתוך כך הייתי חושב בכל פעם והייתי מתגעגע מאד לארץ ישראל וכל מה שעבר עלי בענין זה אי אפשר לבאר ולספר:

ימי מוהרנ"ת

ערב ראש חודש ניסן הוא יום התעוררות מהרבה אנשי שלומנו שבאים לציון הקדוש של רבנו ז"ל עוד מימי מוהרנ"ת ז"ל שהנהיג לנסע לציון רבנו ז"ל בערב ראש חודש ניסן עד היום הזה.

ימי שמואל

רבי ראובן יוסף היה דר בעיר הייסיק, ואנ"ש מברסלב כשהיו נוסעים לאומאן דרך עיר הייסיק היו ישנים ומתאכסנים בביתו, והוא היה מקבל אותם בסבר פנים יפות באכילה ושתיה בכל צרכם, וקצת שנים לפני המחלקת עברו שם אנשי שלומנו ביום כ"ח אדר כדי לבוא למחרת בערב ראש חודש ניסן על הציון הקדוש באומאן, ובבואם לבית רבי ראובן יוסף, מצאו אותו שוכב על מטתו במחלה מסכנת סמוך למיתה, ולא היה יכול לטעם שום דבר, גם לא היה יכול עוד לדבר, ובשאנ"ש ראו זאת, היה לבם על זה מאד, הן מצד אהבתם אותו, והן מצד בטול אכסניא טובה ויקרה זאת שתתבטל במותו, כי כבר היה לאחר יאוש בלב כלם, וקבלו על עצמם שבבואם למחרת בערב ראש חודש על הציון הקדוש, בקשה ותפלה הראשונה שלהם תהיה על רפואתו, כי השם יתברך רב להושיע. וכן עשו וברחמי השם יתברך נתקבלה תפלתם. ושמעתי מאבי זכרוננו לברכה הוא ר' נחמן מטולטשין שנתגדל אז בביתו, כי הוא היה דודו של אבי זכרוננו לברכה שהוא בעצמו עמד אז אצלו וראה שמכון בשעה הזאת בבקר בערב ראש חודש בעת שהיו אנ"ש מתפללים אז בבית ציונו הקדוש על רפואתו נשתנה לטובה, ומאז והלאה התחיל להתרפא מיום ליום עד שנתרפא בשלמות:

ימי התלאות

ראש חודש ניסן

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

ראש השנה להתגלות מלכותו יתברך

קדם פסח נתפשט המנהג ביותר לחלק מעות לעניים או חטים וקמח לצורך פסח, וזה הכנה גדולה לקבל קדשת פסח בשלמות ולהיות נזהר מחמץ בפסח שהוא אז מסטרא דיצר הרע ולזכות לקיים מצות אכילת מצה שנקראת לחם עני בשלמות, וזה שמבאר בהג"ה בלשון זה: והמנהג לקנות חטים לחלקם לעניים לצורך פסח. כי חטים מסגל ביותר לדעת ושכל וכו'.

וזה אין נופלין על פניהם בכל חודש ניסן וכו' ואין מספידין בו ואין מתעניין בו וכו' ועל ראש חודש ניסן נאמר החדש הזה לכם ראש חודשים ומובא שבכל ימי החדש הזה מאיר בו בחינת הארת ראש חודש ובפרט כי הוקם בו המשכן והקריבו י"ב נשיאים וכו' ויצא רוב החדש בקדושה על פני כל ימי החדש הזה בחינת הארת קדשת יום טוב ואסור בהספד ותענית.

ועל פני הצרופ של השם הקדוש שמאיר בניסן מרמז בפסוק ישמחו השמים ותגל הארץ, וזה ויאמרו בגוים ה' מלך כי נתגלה מלכותו יתברך שעל ידי זה זוכין להשיג אור השכל שיש בכל דבר שכלולים בבריאת שמים וארץ בבחינת את השמים ואת הארץ לרבות תולדותיהם והכל נברא רק בגין דישתמודעין ליה יתברך, ועל פני בניסן שנמשך בחינה זאת בודאי ישמחו השמים ותגל הארץ, וזה בחינת באחד בניסן ראש השנה למלכי"ם.

נחת השלחן או"ח תכ"ט

מכתב ממוהרנ"ת

טועמיה

פרשת שמיני

ברוך השם יום ה' קדם תפלת שחרית שמיני תקצ"ט:

אהובי בני חביבי, אתמול סמוך למנחה קבלתי מכתבך מיד אחיה, הוא בני רבי שכנא נ"י, ולא היה פנאי לקרותו, כי כבר התחלתי להתפלל מנחה, וקריתיו אחר ערבית והמו מעי לו מגדל הרחמנות אשר עליו, כי כל מכתבך מלאים צעקות וקולות וכסופין לשוב להשם יתברך באמת. ואנכי ידעתי כי רב בני אדם אפלו בדורות הקודמים עברו עליהם כהנה וכהנה אלפים ורבבות פעמים כאשר שמעתי והבנתי מפיו הקדוש וכאשר אני בעצמי ראיתי ושמעתי והבנתי מפי רבבות אנשים ומפי ספרי קדש, וכבר דברנו בזה הרבה.

ועתה הט אזנה ושמע אמרי מחדש, ותדע שהיה זה סמוך צדיק גדול קדוש ונורא מאד מאד, אשר מסר נפשו בכל עת בשביל טובות העקריות לרחם עליהם להחזירם למוטב בעצות נפלאות ונוראות וכו'. שזה עקר הרחמנות על ישראל עם קדוש, והוא בנפלאותיו והשגתו העצומה הודיע לנו שאיש הישראלי יחיה ויחזק עצמו בכל יום על ידי כל נקדה ונקדה טובה שיחפש וימצא בעצמו עדין. ובאר זאת בפסוק ועוד מעט ואין רשע וכו', ובפסוק אזמרה לאלקי בעודי וכו'. ואחר כך אמר שהוא נוסע בשביל עסק זה ללעמבערג, וגלה נוראות בענין המשכון שהצדיקי אמת בונים בכל דור, עד שהאיר עינים המביטים על האמת בהמשנה החזן רואה וכו'. מי שמע כזאת וכו'.

וזהוהירנו הוא זכרונו לברכה בפרוש לילך עם זה, והטה בידו הקדושה בתשוקה נפלאה שרצונו חזק שגלף בזה כאשר כבר ספרתי לכם קצת. ויותר מזה יש בלבי שאי אפשר לבאר. ויותר מזה גם אנכי איני יודע, רק אני מאמין ומבין מרחוק מאד, שהוא דרך נפלא ונעים ונורא ואדיר ומתקן וכו', וכל ענין פסח יכולין למצא על ידי זה, וכו' וכו'.

נתן מברסלב:

עמוד זה נתרם לזכות הרה"ח
ר' נתן יעקב בן יענטא פראדל הי"ו

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיהָ

כּמבאָר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ אָמַר:

אֵיךְ קָעַן אַרְיִין
 בְּרַעֲנַגְעַן אִזָּא יִרְאָה
 בֵּי מֵיִנֶּע לֵיִט, אִז
 זֵי וועלן מוֹרָא הָאֲבָן
 צוֹגֵיִן צוּם טִישׁ עֵסֶן

תרגום

אָנִי יְכוֹל לְהִכָּנִים יִרְאָה כּזוּ בְּאַנְשֵׁי,
 שְׂיִפְחָדוּ לְגִשֶׁת אֶל הַשְּׁלַחַן לְאֶכּוֹל.

(ועי' ליקוטי מוהר"ן תנ"גא תורה ע"ז)

שיח שרפי קודש החדש ח"א קמא

עמוד זה נדבת הר"ר חיים אנשין הי"ו
 לרגל שמחת הולדת הבן שיחי למזל טוב

זמני שבת קודש פרשת שמיני

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:26	6:25	6:43	6:27	6:35	6:26	7:14	7:04
שקיעה ערב שב"ק	7:06	7:05	7:04	7:06	7:05	7:05	7:36	7:25
חצות הלילה	1:29	1:30	1:30	1:29	1:29	1:29	2:12	1:56
עלות השחר	5:07	5:08	5:08	5:04	5:08	5:05	4:46	5:06
עטיפת הטלית	5:30	5:31	5:31	5:28	5:31	5:29	5:18	5:33
נין החמה	6:21	6:22	6:22	6:19	6:22	6:20	6:26	6:31
סוף זמן קר"ש מג"א	8:43	8:44	8:44	8:41	8:44	8:42	8:39	8:49
חצות היום	12:41	12:42	12:43	12:41	12:42	12:41	1:01	12:58
שקיעה יום שב"ק	7:06	7:06	7:05	7:07	7:06	7:06	7:37	7:26
צאת השבת	7:39	7:40	7:41	7:40	7:40	7:40	8:27	8:39
צאה"ש 72 דק'	8:19	8:18	8:17	8:19	8:18	8:18	8:50	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק; במודי"ע 30 דק; בב"ב וחו"ל 22 דק; שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעלוח"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת תזריע

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
צה:	צו.	צו:	צו.	צז:	צח.	צח:
רנא	רנב	רנג	רנד	רנה	רנו	רנז
קנג	קנה	קנז	קנט	קסא	קסג	קסה
לט	מ	מא	מב	מג	מד	מה
<p style="text-align: center;">👉 תורה נ"ו – וביום הביכורים 👈</p>						
התורה הזמנית						